

РЕШЕНИЕ

№ 16729

гр. София, 30.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в публично заседание на 30.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **9373** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на „БУЛФИЕЛ ГРУП“ ООД, ЕИК[ЕИК], срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22220424006185-091-001/07.05.2025 г., издаден от органи по приходите на ТД на НАП С. в частта, в която е потвърден с Решение № 943 от 29.07.2025 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ - С., в частта, с която са установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 11.2023 г., м. 12.2023 г., м. 02.2024 г., м. 03.2024 г. и по ЗКПО за 2023 г., ведно със съответните лихви.

В изпълнение на дадени указания е уточнено от дружеството, че оспорва РА в следните части:

- задължения по ЗДДС за данъчните периоди м. 11.2023 г. /2528,12 лева/, м. 12.2023 г. /2465,38 лева/, м. 02.2024 г. /217,95 лева/, м. 03.2024 г. /4982,14 лева/, представляващи разликата от установения размер и декларирания от дружеството размер, вкл. и изчислената върху всяка една от главниците законна лихва;

- задължение за корпоративен данък за периода м. 08.2023 г. – м. 12.2023 г. /2605,72 лева/, представляващи разликата от установения размер и декларирания от дружеството размер и изчислената законна лихва върху главницата.

Не се оспорва РА частта, в която не са извършени корекции на декларираните от дружеството резултати по ЗДДС за периоди м. 08.2023 г., м. 09.2023 г., м. 10.2023 г. и м. 01.2024 г.

В жалбата се излагат доводи, че оспореният РА е незаконосъобразен - постановен в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на процесуалните правила, необоснован. Сочи се, че направените изводи на ревизиращия екип за наличие на свързаност между ревизираното лице

и неговите доставчици не следвало да бъдат споделяни, доколкото видно от приключилото ревизионно производство и всички извършени в същото действия и събрани доказателства ревизираното лице е представило всички възможни писмени доказателства, които се изискват от получателя по сделка за доставка на стоки или услуги, както и е оказало пълно съдействие на ревизиращия екип в хода на цялото производство. Счита се, че ревизираното лице е представило всички необходими документи, доказващи реалността на извършените доставки, което било в негова тежест при сключването и изпълнението на една търговска сделка. Акцентира, че управителят на трите дружества „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД, „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД и „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД бил починал през 2024 г., поради което и органите по приходите не били получили по обективни причини отговори, информация и документи. Твърди се също, че не са налице доказателства, установяващи субективното намерение на получателя по фактурите да избегне или заобиколи данъчното законодателство, следствие от което да се обогати. Прави извод, че правото на данъчен кредит не може да бъде отказано с мотиви за недоказана кадрова, техническа и материална обезпеченост на доставчиците, освен ако приходната администрация докаже, и то въз основа на обективни данни, че самото данъчно задължено лице се позовава на процесните сделки с цел измама или че то знае или е трябвало да знае, че чрез тях участва в сделка, част от измама с ДДС, осъществена от неговия доставчик или от друг доставчик по веригата от доставки. Допълва се, че органът по приходите не следва да създава задължение за получателя на фактурата да извършва проверки на контрагента си досежно редовно водено от последния счетоводство за времето на изпълнение на договорите между тях, каквито по принцип той не е длъжен да прави. Излага доводи, че в процесния ревизионен акт няма констатация за извършване на измама от страна на издателя на фактурите или от неговия доставчик, за която ревизираното лице да е знаело или да е трябвало да знае. Предположенията в тази връзка били единствено следствие от липсата на активност от страна на доставчиците в назначените насрещни проверки на дружествата. Моли за отмяна на оспорения РА и на основание чл. 155, ал. 2 от ДОПК същият да се измени, като се приеме, че ревизираното лице няма задължения за корпоративен данък и ДДС през проверявания период над декларираните. Претендира разноски.

В открито съдебно заседание жалбоподателят „БУЛФИЕЛ ГРУП“ ООД, редовно призован, не изпраща представител. Изразено е писмено становище, като се твърди, че процесните доставки между търговците реално са осъществени. Претендира разноски.

Ответникът - директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ С., редовно призован, не се явява и не се представлява. С писмена молба изразява становище за неоснователност на жалбата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно уведомена, не изпраща представител и не представя заключение.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, след като се запозна с твърденията на страните и събрания по делото доказателствен материал, установи следното от фактическа страна:

1. Не е спорно, че „БУЛФИЕЛ ГРУП“ ООД, вписано на 02.08.2023 г. в Агенцията по вписванията с ЕИК[ЕИК], и с управители - Н. Б. Б. и С. В. С., е с декларирана основна дейност по Н. - група 8425, клас: пожарна безопасност и защита при бедствия, като в подадената от същото годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО за 2023 г. е деклариран код на основна дейност 4321 - Изграждане на електрически инсталации.

Установено е, че „БУЛФИЕЛ ГРУП“ ООД е със седалище и адрес на управление: [населено място],[жк][жилищен адрес] вх. В, ет. 2, ап. 67, като същото ползва нает офис, находящ се на адрес: [населено място], [улица], по силата на сключен договор за наем от 01.11.2023 г. с Р. Й.

И. /наемодател/.

2. Ревизионното производство е започнало със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ № Р-22220424006185-020-001 от 26.11.2024 г., връчена на 09.12.2024 г. по електронен път, изменена със ЗИЗВР № Р-22220424006185-020-002/07.03.2025 г., връчена на 10.03.2025 г. по електронен път, издадени от К. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в отдел „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със Заповед № РД-01-404/27.05.2024 г. на директора на ТД на НАП С., като е възложено извършването на ревизия на „БУЛФИЕЛ ГРУП“ ООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периода от 17.08.2023 г. до 31.03.2024 г. и корпоративен данък за периода от 02.08.2023 г. до 31.12.2023 г., в срок - до 09.04.2025 г. Посочено е, че ревизията следва да се извърши от И. Й. Л. /главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията/ и А. Х. С. /главен инспектор по приходите/.

3. Установено е, че „БУЛФИЕЛ ГРУП“ ООД е фактурирало СМР – демонтаж и извозване на стоманени тръби, монтаж и демонтаж на спринклер, демонтаж на зонални кранове, доставка и монтаж на стоманени тръби, преработка на спринклерна инсталация и др. на „СМР МОНТАЖИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; „ВЕОЛИЯ СЪЛЮШЪНС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК]; „ПРОЕКТ СЕРВИЗ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] /за обекти в МОЛ „П.“/ и „ПРО ЛЕВЪЛ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] /за обект „Окол лейк парк“/.

На ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения /ИПДПОЗЛ/, в отговор на което са представени доказателства.

Извършени са насрещни проверки на „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], и „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД, ЕИК 207579883. Проверката на „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], била прекратена със заповед от 23.01.2025 г. Констатирано е, че управител и едноличен собственик на капитала на трите дружества е М. А. И., починал на 19.10.2024 г. и в Търговски регистър не бил вписан нов управител.

Посетен е офис на „БУЛФИЕЛ ГРУП“ ООД в [населено място], [улица] № 111, където са прегледани първични и вторични счетоводни документи за ревизираните периоди. С протокол от 06.01.2025 г. са присъединени документи от проверка за установяване на факти и обстоятелства на „БУЛФИЕЛ ГРУП“ ООД, приключила с протокол 05.11.2024 г.

4. По отношение на установените допълнителни задължения по реда на ЗДДС:

4.1. За периодите м. 11.2023 г. и м. 03.2024 г. е отказано право на данъчен кредит по 7 фактури за доставки на материали и услуги, издадени от „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД /№ [ЕГН]/30.11.2023 г., № [ЕГН]/29.02.2024 г., № [ЕГН]/01.03.2024 г., [ЕГН]/05.03.2024 г., № [ЕГН]/14.03.2024 г., [ЕГН]/14.03.2024 г., [ЕГН]/15.03.2024 г./

От ревизираното лице са представени копия на 6 фактури, фискални касови бонове, протоколи/описи за доставени материали и услуги, товарителници от 30.11.2023 г. /материали/ и 15.03.2024 г. /вишка/; разходни касови ордери, договор от 15.11.2023 г. с предмет окабеляване – ремонти и прегражда на помещения на офис на „БУЛФИЕЛ ГРУП“ ООД в [населено място], [улица], и договор от 25.02.2024 г. с предмет окабеляване в обект – комплекс от сгради със смесено предназначение, хотел, сгради с обществено обслужване, ресторант, голф игрище и самостоятелни къщи в землището на [населено място] окол, източната част на язовир Искър в част от Плана планина, и двата договори с изпълнител - „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД.

Фактура № [ЕГН]/14.03.2024 г. с данъчна основа 1 000.00лв. и ДДС 200.00 лв. не е представена, като при проверка в дневниците за продажби на доставчика е установено, че има отразен документ с такъв номер, но получател по него е „ФАЙЪР ПРОЕКШЪН СИСТЕМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], а не ревизираното дружество.

По фактура № [ЕГН]/05.03.2024 г. няма плащане.

Представените фискални бонове към останалите фактури са от ЕКАФП с номер на ФУ D. и номер на ФП 36734909, регистриран от „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД на 22.11.2023 г. в обект за търговия на дребно в[жк], ул. 521.

Съгласно представените товарителници за превоз на материали за ремонт от 30.11.2023 г. и за превоз на вишка от 15.03.2024 г., превозвач е „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД. Мястото на натоварване на материалите е К., а на разтоварване - [населено място], [улица] за материалите, предназначени за ремонт на офис, и [населено място] окол, обект „Окол лейк П.“ за вишката. В пътните листове от 29.11.2024 г. /с грешно посочена дата/ и от 15.03.2024 г. е посочен автомобил И. Д. с рег. [рег.номер на МПС] , и шофьор Л. П.. Възприето е от органите по приходите, че адресът на натоварване на материалите – К., не е конкретизиран с номер на улица, поради което не може да се установи дали там има магазин, склад и др. обект за продажба и съхранение на строителни материали и строителна техника /вишка/ и чия собственост са тези помещения. Установено е, че за периодите на издаване на фактурите „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД няма назначени лица по трудови договори и не декларира изплатени доходи по извънтрудови правоотношения, поради което и се формира извод, че Л. П., посочен като шофьор в товарителниците, няма сключен трудов или граждански договор с „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД. Установено е също, че МПС с рег. [рег.номер на МПС] е лек автомобил „Д. Т.“, собственост на физическо лице, като по данни от регистъра на КАТ „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД не притежава собствено превозно средство, не са и налице доказателства за наето МПС и за платен наем на физическото лице - собственик на МПС, посочено в товарителниците.

В дневниците за покупки на „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД за периодите от м. 11.2023 г. до м. 03.2024 г. не са отразени фактури за покупка на гориво.

В представените протоколи не били посочени адресите на обектите, където са извършени услугите /изграждане на стени, шпакловане на стени, боядисване на стени, полагане на кабели, крепежни елементи, монтаж на поцинкована кабелна скара, монтаж и подвързване на РК/ фактурирани с фактури № [ЕГН]/29.02.2024 г., № [ЕГН]/01.03.2024 г., № [ЕГН]/05.03.2024 г. и № [ЕГН]/14.03.2024 г., поради което органите по приходите са приели, че не може да се установи мястото на извършване на услугите и връзката им с икономическата дейност на ревизираното лице.

4.2. За периодите м. 11.2023 г. и м. 12.2023 г. е отказано право на данъчен кредит по 3 фактури за СМР и материали, издадени от „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД /№ [ЕГН]/30.11.2023 г.; [ЕГН]/30.12.2023 г., [ЕГН]/30.12.2023 г./.

От ревизираното лице са представени копия на фактурите, фискални бонове, протоколи, две товарителници от 30.12.2023 г., разходни касови ордери, договор за СМР № 4/15.11.2023 г., съгласно който изпълнителят „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД приема да извърши СМР в обект – реконструкция на магазин Д. и на складови помещения в МОЛ П..

Фискалните бонове са от ЕКАФП с номер на ФУ D. и номер на ФП 36734907, регистриран от „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД на 22.11.2023 г. в обект за търговия на дребно с други стоки, неklasифицирани другаде, в[жк], [улица] г. до 21.11.2023 г. този ЕКАФП е бил регистриран в същия обект от „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД.

Предвид представените товарителници материалите са натоварени на [улица] и са разтоварени на [улица] [улица]. Материалите са превозени от „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД, с автомобил Ф. Т., рег. [рег.номер на МПС] и шофьор М. И., като е приложен пътен лист от 30.11.2023 г. Органите по приходите са приели, че адресът на натоварване на материалите - [улица] не е конкретизиран с номер, поради което не може да се установи дали на адреса има магазин, склад и др. обект за продажба и съхранение на строителни материали и чия собственост са тези помещения.

Установено е също, че за периодите на издаване на фактурите „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД няма назначени лица по трудови договори и не декларира изплатени доходи по извънтрудови правоотношения. Не е установено кое е посоченото като шофьор лице М. И.. Отбелязано е, че няма данни управителят М. И. да е полагал личен труд в дружеството, като се допълва, че по данни от ИС на НАП за 2023 г. управителят не е осигуряван. Констатирано е, че в регистъра на КАТ е няма данни за регистрация на автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , посочен в товарителниците, както и, че „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД не притежава собствено превозно средство и не се установява да е наело такова.

За периода от м. 11.2023 г. до м. 12.2023 г. липсват фактури за покупка на гориво в дневниците за покупки на „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД.

4.3. За периодите м. 11.2023 г. и м. 03.2024 г. е отказано право на данъчен кредит по 4 фактури за доставки на материали /тръби и крепежни елементи/, издадени от „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД /№ [ЕГН]/29.11.2023 г., № [ЕГН]/01.03.2024 г., № [ЕГН]/02.03.2024 г., № [ЕГН]/07.03.2024 г./.

С протокол 06.01.2025 г. са присъединени документи от проверка по установяване на факти и обстоятелства на „БУЛФИЕЛ ГРУП“ ООД, в т.ч. събраните доказателства при извършена насрещна проверка на „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД. Приобщени предадени от счетоводна къща „Сапунджиева“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], документи на „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД, включително извлечение от сметка 411 „Клиенти“ за периодите от 01.11.2023 г. до 17.07.2024 г., съгласно което стойността по фактурите, издадени към ревизираното лице, е отразена по кредита на сметка 501.

Във връзка с доставките от ревизираното лице са представени копия на фактурите, фискални бонове, протоколи/описи за доставени материали и услуги, товарителници, разходни касови ордери, договор № 11/15.10.2023 г.

Съгласно представения договор изпълнителят приема да извърши на свой риск и срещу възнаграждение доставка за спринклерна система и система В. в сграда със смесено предназначение и подземни гаражи, находяща се в поземлен имот с идентификатор 68134.406.171 в УПИ IV, кв. 535, м. Център, зона А-север, район „О.“ по плана на [населено място] - „ФЕЪРПЛЕЙ И. С. Т.“, описани в приложение № 1, което е неразделна част от договора. Фактурираните доставки на материали и услуги са за МОЛ „П.“ и обект „Окол лейк парк“, докато договор № 11/15.10.2023 г. касае извършване на доставки на друг обект - „ФЕЪРПЛЕЙ И. С. Т.“, [населено място]. От „БУЛФИЕЛ ГРУП“ ООД изрично е изискана справка за стоков поток с данни за какви последващи доставки са използвани процесните материали, но такава не е представена.

Фискалните бонове са от ЕКАФП с номер на ФУ D. и номер на ФП 36746274, регистриран от „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД на 13.11.2023 г. в обект за търговия с други стоки, некласифицирани другаде, в[жк], ул. 521.

Според товарителниците превозвач е „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД, стоките са натоварени в К. и[жк]и са разтоварени на [улица]. Превозът е извършен е автомобилът Рено Мастър, с рег. [рег.номер на МПС] и шофьор Л. П.. Приложени са пътни листове от 29.11.2023 г., от 01.03.2024 г., от 02.03.2024 г. и от 07.03.2024 г. В дневниците за покупки на „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД за периодите от м. 11.2023 г. до м. 03.2024 г. не са отразени фактури за покупка на гориво.

Органите по приходите са изтъкнали, че адресът на натоварване на материалите не е конкретизиран с номер на улица, поради което не може да се установи дали там има магазин, склад и др. за продажба и съхранение на строителни материали и чия собственост са тези помещения. Установено е, че за периодите на издаване на фактурите „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД няма назначени лица по трудови договори и не са изплатени доходи по извънтрудови правоотношения, като няма данни Л. П., посочен като шофьор в представените товарителници, да

е имал сключен трудов или граждански договор с доставчика. Установено е също, че автомобил с рег. [рег.номер на МПС] е влекач „Скания Р450“, а не „Рено Мастър“ и е собственост на друго дружество, както и, че „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД не притежава собствено превозно средство и липсват доказателства за наето такова.

4.4. Органите по приходите са отбелязали, че „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД, „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД и „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД имат един и същ управител и едноличен собственик на капитала, а именно М. А. И.. „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД е регистриран по ДОПК на 27.10.2023 г., а „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД и „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД - на 31.10.2023 г., т.е. непосредствено след регистрацията на ревизираното дружество на 02.08.2023 г.

„ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД и „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД са с адрес на управление [населено място], [жк], ул. „521“ № 13, а „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД е регистрирано в [населено място], с адрес на управление [улица]. Трите дружества имат един и същи електронен адрес [електронна поща] и се обслужват от една и съща счетоводна кантора - „САПУНДЖИЕВА“ ЕООД, с адрес в [населено място]. Справките-декларации и протоколите за приемане на отчетните регистри по ЗДДС на доставчиците за периодите от м. 11.2023 г. до м. 03.2024 г. са подадени от едно и също лице - Д. I. S.. Същата е подавала СД и протоколите за приемане на дневниците за покупки и продажби на „БУЛФИЕЛ ТРУП“ ООД за периодите от м. 10.2024 г. до м. 02.2025 г.

4.5. След анализ на събраните доказателства органите по приходите са приели, че с издаването на процесните фактури се цели неправомерно ползване право на данъчен кредит по доставки, които не са реално извършени от процесните доставчици. На основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 и чл. 9 от същия закон е отказано право на данъчен кредит по фактурите, издадени от „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД, „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД и „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД с уточнението, че правото на данъчен кредит в размер на 200,00 лв. по фактура № [ЕГН]/14.03.2024 г., издадена от „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД, е отказано на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС.

5. По отношение на установените допълнителни задължения по реда на ЗКПО:

Предвид констатациите в частта по ЗДДС за липса на реално извършени доставки по фактурите, издадени от „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД и „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД ОП, органите по приходите са приели, че отчетените разходи в размер на 26 057,27 лв. не са документално обосновани по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, тъй като не отразяват вярно стопанските операции. При това на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО е увеличен декларираният счетоводен финансов резултат за 2023 г. с посочената сума и е установен допълнително корпоративен данък в размер на 2 937,34 лв.

6. От органите по приходите е съставен РД № Р-22220424006185-092-001/26.03.2025 г., срещу който не е подадено възражение.

7. На основание чл. 119, ал. 2 ДОПК е издаден от К. Г. М. на длъжност началник на сектор - орган, възложил ревизията, и И. Й. Л., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, РА № Р-22220424006185-091-001/07.05.2025 г., с който на **„БУЛФИЕЛ ГРУП“ ООД**, ЕИК[ЕИК], са установени допълнителни задължения за ДДС в общ размер на 10 193,59 лв. и лихви в общ размер на 1 682,37 лв., както следва: за данъчните периоди м. 11.2023 г. /2528,12 лева и лихва 483,54 лева/, м. 12.2023 г. /2465,38 лева и лихва 443,04 лева/, м. 02.2024 г. /217,95 лева и лихва 34,16 лева/, м. 03.2024 г. /4982,14 лева и лихва 721,63 лева/ и за корпоративен данък в размер на 2 605,72 лв. и лихви в размер на 300,55 лв.

Ревизионният акт е връчен на 12.05.2025 по електронен път.

6. На 27.05.2025 г. в срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е подадена от дружеството жалба срещу РА. След получаването ѝ директорът на дирекция ОДОП С. с решение № 943/29.07.2025 г. в срока по

чл. 155, ал. 1 ДОПК е потвърдил РА № Р-22220424006185-091-001/07.05.2025 г., издаден от органи по приходите на ТД на НАП С. в оспорената му част, с която са установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. 11.2023 г., м. 12.2023 г., м. 02.2024 г., м. 03.2024 г. и по ЗКПО за 2023 г., ведно със съответните лихви.

Директорът на дирекция „ОДОП“ С. в решението си е посочил, че наличието на реална доставка на стока и услуга е първата изискуема от ЗДДС предпоставка за възникване право на приспадане на данъчен кредит. Необходимо било не само проверка на фактурата, но и представяне на доказателства за преценка допускането на исканото приспадане. При доставка на стоки било необходимо прехвърляне на правото на собственост върху стоките и услугите и свързаните с това обстоятелства, касаещи придобиването от доставчика, съхранение, транспортиране и предаване на получателя. При доставка на услуга било необходимо наличието на резултат от нея, осигуряването на персонал и активи за изпълнението и предаване на резултат от свършената работа на възложителя. Сочи се също, че доказателствената тежест е на жалбоподателя.

Прието е, че събраните доказателства при ревизията не могат до обосноват извод за наличие на реално получени доставки от процесните доставчици.

Не били налице данни за наличие на необходимия трудов ресурс у „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД, „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД и „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД за осъществяване на фактурираните услуги. Тези дружества нямали назначени лица по трудови правоотношения и не са подавали справки по чл. 73 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения. Не се твърди, че са ползвали подизпълнители. Няма данни управителят М. И. да е полагал личен труд в дружествата, като същият не бил осигуряван през 2023 г.

Не можело да бъде установено мястото на натоварване на стоките поради липса на посочен точен адрес в товарителниците. В регистъра на КАТ нямало данни за регистрация на автомобил с рег. номер [рег.номер на МПС], посочен в товарителниците, касаещи доставките от „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД. В товарителниците, придружаващи издадените фактури от „ШВЕПСЧО 5023“ ЕООД и „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД, били посочени марки на автомобили, които не съответствали на марките на регистрираните в КАТ МПС. Отделно от това, доставчиците не притежавали собствени МПС и нямала данни за наети такива. Същите не са назначили лица на длъжност „шофьор“ и не са изплащали възнаграждения за осъществяване на такава дейност. При това е прието от директора на дирекция ОДОП С., че товарителниците и пътните листове не са годни доказателства за удостоверяване на реално извършен транспорт на материалите.

Според решаващият орган не е доказано, че доставчиците са разполагали с материали от вид и количество като процесните, за да могат обективно да се разпоредят с тях в полза на жалбоподателя. По преписката нямало извлечения от сметка 302 „Материали“ на доставчиците с отразени счетоводни записи по изписване на процесните материали при продажбата им на ревизираното лице. Аргументира се с това, че трябва да бъде доказано по безспорен начин, че стоките реално съществуват, за да бъде възможно доставчиците да се разпоредят с тях като собственици. В случая такива доказателства липсвали.

Не било доказано и последващо използване на стоките за независимата икономическа дейност на **„БУЛФИЕЛ ГРУП“ ООД**, тъй като не била представена изисканата справка за стоков поток.

Според решаващия орган било налице несъответствие между договора, сключен с ревизираното дружество и „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД, и процесните фактури от този доставчик по отношение обекта, за който са предназначени стоките и услугите. Не било ясно и кои са лицата, подписали фактурите и протоколите от името на доставчиците, тъй като положените в тях подписи съществено се различавали от образеца на подписа на М. И., съдържащ се в публикуваните

документи в Търговски регистър.

Отново са посочени и данните на доставчиците, съдържащи се в информационната система на НАП, като се акцентира, че и трите дружества са били регистрирани по ЗДДС за по-малко от 6 месеца – 07.11.2023 г. до дерегетиране по чл. 176 ЗДДС – на 25.03.2024 г. - „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД, и на 29.02.2024 г. - „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД и „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД.

Решаващият орган е приел, че с декларирането на спорните доставки като облагаеми с право на данъчен кредит ревизираното дружество е претендирало субективно право, за което предварително няма как да не знае, че не е възникнало, и поради това не можело да бъде защитено от принципа на правна сигурност в неговото проявление на защита на оправданите правни очаквания. Заключил е, че използването от получателя на фактури с невярно съдържание може да се счита за част от данъчна измама, като се позовава на решение от 07.12.2010 г. по дело С-285/09, т. 49 на СЕС.

По тези съображения РА е потвърден в частта на установените задължения по ЗДДС за периодите м. 11.2023 г., м. 12.2023 г. и м. 03.2024 г.

Посочено е, че с РА са определени лихви за невнасяне в срок на декларираните от лицето задължения по ЗДДС за м. 02.2024 г. Доколкото същите участвали в процедурата по приспадане, започнала през м. 12.2023 г., за който период РА се потвърждавал по отношение на извършената корекция на задължението за ДДС, то и актът е потвърден в частта за установените задължения по ЗДДС за период м. 02.2024 г.

По отношение на задълженията по ЗКПО е възпроизведено установеното и от органите по приходите, като е добавено, че е налице хипотезата на чл. 16, ал. 2, т. 4 ЗКПО, според която за отклонение от данъчно облагане се смята и начисляването на възнаграждения или обезщетение за услуги, без те да са реално осъществени.

Решението е връчено на ревизираното лице на 31.07.2025 г. по електронен път, като от дружеството е подадена жалба на 13.08.2025 г. срещу РА.

7. С решение № 943/29.07.2025 г. на директора на дирекция ОДОП С. е оставена като недопустима жалбата на дружеството срещу РА в частта, в която не са извършени корекции на декларираните от дружеството резултати по ЗДДС за периоди м. 08.2023 г., м. 09.2023 г., м. 10.2023 г. и м. 01.2024 г. По делото са събрани доказателства, че решението на директора на дирекция ОДОП С. не е оспорено в тази част, като от жалбоподателя е направено и изрично изявление, че РА, в частта, в която не са извършени корекции на декларираните от него резултати по ЗДДС, също не се оспорва.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, въз основа на установената фактическа обстановка, **формира следните правни изводи:**

Жалбата е **допустима** - подадена в срок от лице с правен интерес срещу акт в тази негова част, която го засяга неблагоприятно и подлежи на оспорване на основание чл. 156, ал. 1 във връзка с чл. 155, ал. 2 ДОПК и по аргумент от чл. 156, ал. 2 и ал. 3 ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

На първо място, РА е издаден от компетентните органи /органа, възложил ревизията, определен за това с акт на директора на компетентната териториална дирекция, и ръководителя на ревизията/ съгласно чл. 119, ал. 2 във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 и чл. 113, ал. 1, т. 2, чл. 8, ал. 1, т. 3 О., в предвидената от закона писмена форма съгласно чл. 120, ал. 1 ДОПК, като неразделна част от него е и РД. Спазени са процесуалните разпоредби по издаването му, вкл. и доколкото по делото се съдържат доказателства за уведомяването на ревизираното лице за образуването спрямо същото ревизионно производство, за предоставената му възможност да даде обяснения и да направи възражения, както и да представи доказателства с оглед изясняване на спорните факти и

обстоятелства, като не е ограничено правото му на участие в производството. Доколкото не е оспорена валидността на електронните подписи, с които е подписан РА от неговите издатели, не са налице основания за прогласяване нищожността, съответно за отмяната, на РА в частта, в която е потвърден с решението на директора на дирекция ОДОП С., съгласно разпоредбата на чл. 160, ал. 1 във връзка с ал. 2 ДОПК.

В случая при задължително оспорване на административен ред все още намира приложение изложеното в ТР № 16 от 31.03.1975 г., ОСГК на ВС, съгласно което липсата на мотиви към административния акт не е съществено нарушение тогава, когато по-горният административен орган, като е потвърдил обжалвания пред него акт, е изложил към решението си надлежни мотиви, разкриващи съображенията, по които е бил издаден, и позволяващи да се провери законосъобразността му. Съобразено с трайно установената практика в решение по адм. дело № 7183/2023 г. на ВАС, Осмо отд., следва да се посочи и, че „излагането на надлежни мотиви от горестоящия административен орган, позволяващи да се изведат съображенията, поради които е издаден административният акт, и в този смисъл обезпечаващи както правото на защита на адресата, така и надлежното упражняване на съдебния контрол, всъщност санира пропускът в процесуалното поведение на самия издател“. В този смисъл след като решаващият орган може да излага мотиви, въз основа на които да се приеме, че е издаден оспорваният ревизионен акт, то именно те следва да бъдат съобразени от съда при осъществяване на контрол спрямо този акт.

На второ място, разпоредбите на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС обуславят упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит от кумулативното осъществяване на елементите на регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав, който наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 ЗДДС, включва и установяването на реалното получаване на стоките или извършването на услугите по облагаемата доставка - арг. от чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗДДС.

Не се споделя направеното от жалбоподателя възражение, че наличието на обективни причини, а именно – смъртта на управителя на дружествата доставчици, е довело до липса на пълнота в доказателствения материал по отношение на счетоводното им отразяване, поради което това не можело да служи като основание за отказ от правото на данъчен кредит за получателя. Следва се има предвид, че непредставянето на част от изисканите документи при извършените насрещни проверки от доставчик или невъзможността да се извърши проверка в счетоводството на доставчика не води до еднозначния извод за липса на доставка. Правото на данъчен кредит не може да бъде отказано единствено поради непредставени документи от доставчика или неговия предходен такъв. Правото на данъчен кредит не зависи и от обстоятелството дали данъкът е начислен от доставчика. В своята практика СЕС многократно е посочвал, че нередности при доставчиците не могат да се противопоставят на получателя, нито да са самостоятелно основание за отказ на претендираното от ревизирания данъчно предимство /тава вж. решение по адм. дело № 1889/2026 г./. В контекста на изложеното неблагоприятни последици от извода за липса на конкретни доказателства ревизираното лице може да понесе само в резултат на пасивно поведение от негова страна, изразяващо се в непредставяне на данни и доказателства, за които то самото е задължено.

Следва да се отбележи, че в случая отказът на данъчен кредит не е мотивиран единствено с непредставяне на доказателства от доставчиците по повод на извършените насрещни проверки. Нещо повече, твърдението за непредставяне на документи от дружествата доставчици не кореспондира с фактите, които са се осъществили, доколкото по делото се установява, че такива са представени от счетоводната къща, която е обслужвала трите дружества доставчици. Предвид това на анализ подлежи реалността на доставките, за да се формира и извод за законосъобразно възникване и упражняване правото на данъчен кредит.

Необходимостта от установяване на обективното извършване на доставките не се отрича от СЕС в решението от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11, който в своята практика многократно подчертава, че националният съдия следва да осъществи конкретна преценка на всички събрани в производството пред него доказателства и въз основа на тях да формира изводите си за наличието или липсата на реална доставка. Това негово разбиране е застъпено и в решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11, съобразно което правото на Съюза, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране, допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за получена доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка. В конкретния случай следва да се отчете и тълкуването, дадено в решението на СЕС от 13.02.2014 г. по дело С-18/13, съгласно което националният съд следва да провери служебно дали установените обстоятелства сочат за наличието на измама и от обективните данни, предоставени от органите по приходите, дали се установява, че данъчно задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото на приспадане, е част от измама.

В практиката си Върховният административен съд приема, че за да възникне и да се упражни законосъобразно правото на данъчен кредит, е необходимо по безспорен начин да се установи, че стоката фактически е предадена от доставчика на получателя или услугата е извършена и резултатът е предаден от доставчика на получателя. При извършването на тази преценка обаче съдът съобрази мотивите на решение по адм. дело 2639/2024 г. на ВАС, постановено по оспорван акт на настоящия съдебен състав. Видно от това решение на ВАС, „обезпечеността на доставчиците – материално-техническа и кадрова, не е предпоставка за правото на приспадане на данъчен кредит и в този смисъл е съдебната практика на Съда на ЕС - решение по дело С-324/11, решение по съединени дела С-80/11 и С-142/11 и решение С-18/13“. Съгласно тази практика липсата на обезпеченост на доставчика не може да рефлектира върху правото на приспадане на данъчен кредит за получателя по доставките, освен ако приходната администрация или съдът не установят, че е налице данъчна измама с участието и/или със знанието на получателя по доставките“. Или иначе казано, липсата на обезпеченост на доставчиците – материално-техническа и кадрова, не обуславя извод за отказ от право на приспадане на данъчен кредит освен ако не е налице данъчна измама. Въпреки това следва да бъде посочено, че липсата на материално-техническа и кадрова обезпеченост следва да се цени като косвено доказателство в подкрепа на извода за липса на реални доставки /решение по адм. дело № 1790/2026 г. на ВАС/.

По делото са представени доказателства за сключени между дружествата доставчици и дружеството получател договори за доставка или извършване на услуги. Данъчното законодателство обвързва облагането с ДДС не със съгласието на страните за възникване на облигацията и поемането на задължението, а изпълнението като резултат. Доколкото задължение на страните по сделката е да осъществят счетоводното ѝ отразяване, а тяхно право да изготвят писмени актове за изпълнението /когато липсва установена форма за доказване/, то у тях се съхраняват и носителите на информационна следа от сделката и изпълнението. Неслучайно именно от страната при ревизията и насрещната проверка ревизиращият орган е изискал доказателствата за релевантните за спора факти /включително за изпълнението на фактурираните услуги и получаването на фактурираните стоки/. В тази връзка е необходимо да се посочи, че спецификата на икономическата дейност на търговците предполага, че документите, които се съставят в отношенията между тях, в преобладаващата си част са частни свидетелстващи или диспозитивни. Същите не се ползват с материална доказателствена сила досежно своето съдържание, с оглед на което преценката на тяхната вярност следва да се осъществи от съда въз основа на съвкупния анализ на всички относими доказателства /тава вж. решение по адм. дело №

1889/2026 г./

За да се приеме, че е налице реалност на сделката, следва се докаже, че материалите действително са натоварени от доставчика и разтоварени в полза на ревизираното лице, съответно, че услугите са предоставени от доставчика в полза на ревизираното лице. В случая подобен извод не може да бъде направен по отношение на фактура от 30.11.2023 г. /в частта за доставката/ и 15.03.2024 г. на „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД, и по отношение на фактурите на „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД и „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД /с изключение на тази с № [ЕГН]/30.11.2023 г./, тъй като не е конкретизиран с номер на улица адресът на натоварване, за да се направи извод дали там има магазин, склад и др. за продажба или съхранение на строителни материали или производствена база и чия собственост са тези помещения, съответно – да се извърши проверка от страна на органите по приходите за изясняване на спорния факт – разполагали ли са доставчиците със съответните материали и по какъв начин се е достигнало до това, какъв е техният произход и от кого са натоварени на МПС, чрез които се осъществява превоз, за да могат същите да осъществят дължимата спрямо ревизираното лице престация /така вж. решение по адм. дело № 10132/2025 г/. По отношение на фактурите на „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД от 30.11.2023 г. /в частта за услугата – без уточняване в какво се изразява монтажът на материалите за ремонт на офис, като доставката на самите материали не е описана/, 29.02.2024 г., 01.03.2024 г., 05.03.2024 г. и 14.03.2024 г. и на „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД – от 30.11.2023 г. /с единствено описание плащане по акт № 13, без доказана връзка със сключения на 15.11.2023 г. договор за СМР/, следва да се посочи, че е невъзможно установяване адреса на обекта, където са извършени услугите, т.е. липсва място на изпълнение на престацията, което компрометира извода за действителното ѝ изпълнение. Несъответствие се констатира и по отношение на извършената престация – доставка на материали по фактурите на „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД, доколкото са фактурирани такива за МОЛ „П.“ и обект „Окол лейк парк“, а сключеният договор № 11/15.10.2023 г., представен и по делото, е за извършване на доставки в друг обект „ФЕЪРПЛЕЙ И. С. Т.“ в [населено място]. Не става ясно в кой обект са вложени доставените стоки, от което се компрометира изводът реално ли са вложени те в икономическата дейност на ревизираното дружество /така вж. решение по адм. дело № 8769/2025 г. на ВАС/. Следва да бъде отбелязано и, че ревизираното дружество отчита извършени СМР на обекти в МОЛ „П.“ към различни клиенти, но поради липсата на представени от негова страна документи, не може да се направи извод свързани ли са получените стоки и услуги от „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД с обектите на „СМР МОНТАЖИ“ ООД, „ВЕОЛИЯ СЪЛЮШЪНС БЪЛГАРИЯ“ ЕАД и „ПРОЕКТ СЕРВИЗ ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД. В представения протокол опис № 13/30.11.2023 г. не е посочено изрично в какво се изразява положеният труд и за кой точно обект. Отделно, в представените документи не са индивидуализирани лицата, които са разтоварили стоката, които са извършили услугите и са простирали труд, не са посочени и материалите, включени в услугите. Не без значение са и обстоятелствата, че въпреки предоставената възможност ревизираното дружество не е представило доказателства за последващото използване на стоките във връзка с неговата независима икономическа дейност, за провеждане на търговски преговори по повод получаване на стоки и услуги – заявки, отправяне на оферти, рекламации и други, за информираност относно предлагането на съответните стоки от дружествата доставчици /така вж. решение по адм. дело № 1199/2021 г. на АССО, оставено в сила с решение № 550/2023 г. на ВАС/.

Следва да бъде посочено, че доводите относно липсата на собствени МПС на доставчиците и сключени със същите трудови договори или наличието на извънтрудови правоотношения като основание за отказ да бъде приспаднат данъчен кредит не се споделят от настоящия съдебен състав. Въпреки това обаче от факта, че липсват данни в регистъра на КАТ относно автомобил

рег. [рег.номер на МПС] и несъответствието по отношение на МПС рег. [рег.номер на МПС] и С. относно марката, както и, че не са достатъчно индивидуализирани лицата Л. П. и М. И., които се твърди, че са шофьори на посочените МПС, се обуславя безспорно извод за недоказаност, че именно с тези МПС са били извършени доставките на стоки. От посочените несъответствие, липса и непълнота на данни в товарителниците и пътните листа, касаещи превоза на стоките и наетата вишка, се следва извод за неудароверяване на извършване на транспорта им, до който са достигнали и органите по приходите. Този извод се подкрепя и от липсата на фактури за гориво, което да е закупено от доставчиците по повод извършената от тях дейност по конкретните отношения с ревизираното лице.

От представените по делото приемо-предавателни протоколи и протоколи/опис на доставени материали и услуги не може да се установи факта на предаване/изпълнение и мястото, на което е сторено, нито кои са лицата, подписали се за „предал“ и „приел“, както и лицата, които са извършили съответната стопанска операция. На протокол № 36/29.02.2024 г. липсва и подпис на доставчик, на протоколи № 20/30.12.2023 г. и № 21/30.12.2023 г. липсва и печат на получател на доставката. Получателят дължи изясняване самоличността на лицето, което доставя стоката или извършва услугата, тъй като невинаги това е лицето, с което е уговорено, вкл. и доколкото доставките може да не се извършват с транспорт на доставчика, съответно - не е ясно дали същият ги извършва за собствена сметка или от друго лице за сметка на възложителя-доставчика. Не е индивидуализирано и в достатъчна степен лицето М. И., като в документите, съдържащи подписа му, липсва отразяване качеството му спрямо дружествата възложител и изпълнител, а прави впечатление и същественото различаване на подписите на лицето, вкл. и на документи, които са съставени на една и съща дата, сред които приемо-предавателни протоколи /част – „съставител“/ и разходни касови ордери /част – „получил сумата“/. Посочената липса на тези съществени реквизити „предал“ и „приел“ прави невъзможно установяването на действителното прехвърляне на правото на разпореждане с предмета на доставките от доставчика на получателя и предоставянето на услуга /така вж. адм. дело № 381/2026 г. на ВАС/.

Оборимата презумпция по чл. 37, ал. 4, изр. 1 от ДОПК за отсъствие на непредставените документи е приложима само при процесуално бездействие на субект на процеса. С аргумент от чл. 9, ал. 1, т. 2 и ал. 3 от ДОПК субект в административния процес е ревизираното лице, а не и доставчика, който е участник, без да е страна. В случая от непредставянето от доставчиците на документи, каквито възражения е направил и жалбоподателят по повод смъртта на представляващия и едноличния собственик на капитала на дружествата доставчици, не се мотивира отказ да се признае осъществяването им, а този отказ се мотивира именно от неубедителното доказване от ревизираното лице на доставките/услугите, тъй като то следва да разполага с всички документи, удостоверяващи престацията, със съдържание каква стока е доставена или каква услуга е извършена /начин, вид, количество, качество/, кога е извършена конкретната престация, срещу заплащането на каква сума /единична и обща цена/, вкл. и чрез индивидуализиране на лицето, което в полза на ревизираното лице приема съответната престация. Само от липсата на представени от изпълнителите на доставките информация и документи не може да се формира извод за отказ от приспадане право на данъчен кредит, тъй като в тежест на ревизираното лице е да представи допустими, необходими и относими за правото му доказателства, а преди това - събирайки и съхранявайки доказателства за реалността на доставките и връзката им с последващи сделки /така вж. решение по адм. дело № 390/2026 г. на ВАС/, което в случая не е сторено, а е и опровергано от органите по приходите при извършена проверка в КАТ /относно регистрирани на дружествата доставчици МПС/, в информационните масиви на НАП /относно деклариране на доходи по извънтрудови правоотношения и сключване

на трудови договори, дневници на покупки/.

Поначало притежаването на данъчен документ и извършеното заплащане, както и осчетоводяването на стопанските операции, не е достатъчно да обоснове реалност на доставката или услугата /така вж. решение по адм. дело № 1790/2026 г. на ВАС/. С оглед разпределената доказателствена тежест дружеството жалбоподател формално доказва, че е извършило плащане по фактурите в брой, като е посочено лицето получател на сумите. Въпреки това плащането не се доказва чрез фискалните бонове към фактури, тъй като са издадени от ЕКАФП, регистрирани на дружествата доставчици в обекти за търговия на дребно или с други стоки, некласифицирани другаде, намиращи се в [населено място],[жк], ул. 521, а в част от фискалните бонове е вписан и адрес в [населено място], въпреки че същите отразяват плащане на суми в брой на адрес в [населено място],[жк], вх. Б, ет. 8, ап. 57. При това не може да се направи извод за издаване на фискалните бонове именно към процесните фактури, по отношение на които е и отказано приспадане на данъчен кредит, като следва да бъде отбелязано и, че дейността на обектите на доставчиците не съответства на предмета на извършените от тях доставки /така вж. решение по адм. дело № 14577/2019 г. на ВАС/. В тежест на ревизираното лице е да докаже реалността на доставката или услугата, вкл. и чрез извършено плащане в качеството му на възложител, като в случай на неправилно отразяване на предмета на доставката или услугата и дължимата и/или платена цена в съответните документи да сигнализира доставчика/изпълнителя за допуснатата неточност или НАП в случай на недобросъвестно поведение на този доставчик/изпълнител. Доказателства, удостоверяващи кореспонденция между дружествата относно некоректно отразяване или сигнализиране на НАП, липсват в кориците по делото.

Отделно, следва да се отбележи, че по фактура № [ЕГН]/05.03.2024 г. не се доказва извършване на плащане, липсата на което, макар и да не е елемент от фактическия състав на правото на приспадане на данъчен кредит, е индичия, че сделките не са осъществени реално /решение по адм. дело № 1552/2026 г. на ВАС/. Фактура № [ЕГН]/14.03.2024 г. въобще не е представена от дружеството. Липсата на данъчен документ от получателя по чл. 71, т. 1 ЗДДС като елемент от пораждащия правото на приспадане на данъчен кредит фактически състав изключва възникването на правото /така вж. решение по адм. дело № 9309/2025 г. на ВАС/.

Съгласно практиката на СЕС добросъвестният получател по облагаема доставка не следва да бъде санкциониран с отказ на признаване поради нарушения на прекия доставчик или предходни по веригата доставчици. В конкретния случай изобщо не се установява реалност на доставката, поради което не може и да е налице добросъвестност, тъй като не е било възможно лицето да не знае, че издадените фактури не обективират реално получени доставки на стоки или предоставени услуги от „ТОЛСЕН 2023“ ЕООД, „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД и „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД.

Приложение намира разпоредбата на чл. 70, ал. 5 ЗДДС, съгласно която при начислен неправомерно данък не е налице право на приспадане на данъчен кредит. „Без да е доставена стоката и да извършена услугата с арг. от чл. 25, ал. 2 от ЗДДС не възниква данъчно събитие, поради което не е породено задължението по чл. 25, ал. 6, т. 1 от ЗДДС за начисляване на данъка. Това определя начисляването на данъка, съдържащо във фактическия състав и издаването на процесните фактури /вж. чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗДДС/, като неправомерно и изключващо правото на приспадане на данъчен кредит - чл. 70, ал. 5 от ЗДДС. В същото време съставянето на данъчен документ с невярно съдържание може да се възприеме като част от данъчна измама /вж. т. 49 от решението на СЕС по дело С-285/09/ и своенето му да не осигурява претендираното данъчно предимство“. В този смисъл решение по адм. д. № 9100/2016 г. на ВАС.

За пълнота следва да бъде отбелязано, че размерът на установените задължения по ЗДДС не се

оспорва от дружеството, нито от същото са направени доказателствени искания за установяването му за м. 11.2023 г., м. 12.2023 г. и м. 03.2024 г. Правилни са направените от органите по приходите математически изчисления относно размера на ДДС, който следва да бъде довнесен от дружеството за м. 02.2024 г..

На трето място, данъчното третиране на разходите по реда на ЗКПО е в зависимост от документалното им доказване и с оглед необходимостта от извършването им за реализиране на целите и предмета на дейност на предприятието.

Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Законът изисква и наличие на касова бележка, освен когато заплащането се извършва по банков път или чрез прихващане. Липсата на касова бележка, когато издаването ѝ е задължително, е основание за непризнаване на счетоводен разход за данъчни цели. Съобразно нормата на чл. 10, ал. 4 ЗКПО необходимо условие за признаване на счетоводния разход за данъчни цели е притежаването на фискална касова бележка от фискално устройство или на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност. Нормата на чл. 10, ал. 4 ЗКПО има императивно съдържание и е насочена към дисциплиниране на стопанските субекти при отчитане на разходите за данъчни цели, респективно за предотвратяване на случаите на укриване на продажби и доходи от тях. Неспазването на изискването на посочената разпоредба е основание за приложението на чл. 26, т. 2 ЗКПО. Ако в хода на данъчно производство се установи нарушение на горецитираните изисквания, то с отчетените разходи ще се увеличи финансовият резултат при данъчното му преобразуване на основание чл. 26, т. 1 или т. 2 от ЗКПО“. Така вж. решение по адм. д. № 3570/2017 г. на ВАС.

Приема се от съда, че ревизираното лице не разполага с документи, доказващи действително заплатени суми, вкл. и касови бележки от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност /системен бон/ по чл. 10, ал. 4 ЗКПО. Не се доказва получени стоки/извършени услуги от което и да е от трите дружества „ГОЛСЕН 2023“ ЕООД, „ШВЕПСЧО 2023“ ЕООД и „БУЧИ И ПУЛА“ ЕООД по конкретните престации и във връзка с предмета на тези престации, доколкото, както бе отбелязано, за една от фактурите липсва плащане, друга фактура не е представена, а по отношение на останалите са издадени фискални бонове от ЕКАФП от обектите на дружествата доставчици с дейност, различна по вид от предмета на престациите /деклариран предмет на дейност в Търговския регистър – покупко-продажба на стоки, вътрешно търговска дейност, консултантски услуги, както и всички други дейности, незабранени със закон/. Въпреки наличието на приемо-предавателни протоколи за доставянето и получаването на част от фактурираните стоки или услуги, разходите по тези фактури /за тази, по която липсва плащане и за издадена фактура по отношение на дружество, различно от посочените доставчици/ не могат да бъдат признати за данъчни цели на основание чл. 10, ал. 4, изр. последно от ЗКПО поради липсата на издадени към фактурите фискални касови бележки от ФУ. Така вж. решение по адм. д. № 10489/2022 г. на ВАС.

В действителност фактите, които се установяват по отношение на задълженията по ДДС и корпоративен данък, са едни и същи, но от тях следват различни правни изводи: за непризнатото право на данъчен кредит - от липсата на реалност на доставката и изпълнението на услугата, и за увеличаването на счетоводния финансов резултат, при което се определя корпоративен данък - от липсата на документална обоснованост на направените разходи. Въпреки това следва да бъде отбелязано, че предвид неустановеното извършване на доставка на стоките и на услугите - не е налице документална обоснованост на същите, тъй като макар и да е издаден първичен

счетоводен документ, той не отразява вярно стопанската операция /чл. 10, ал. 1 ЗКПО/. При липса на реалност се приема, че фактурите не отразяват вярно стопанската операция. В този смисъл решения на ВАС по адм. дело № 7987/2023 г., по адм. дело № 11911/2022 г., по адм. д. № 3543/2014 г.

Липсата на документална обосновааност по чл. 10, ал. 1 от ЗКПО отнася разходите по спорните фактури към данъчните разлики по чл. 26, т. 2 от ЗКПО и изключва признаването им за данъчни цели, до който извод са достигнали органите по приходите в издадения РА. Правилно, след като е увеличен счетоводният финансов резултат за 2023 г., се е достигнало и до определяне на допълнителни задължения, като по изчислението на размера им не се спори.

На четвърто място, на основание чл. 175 от ДОПК и чл. 1 от ЗЛВДТДПДВ върху дължимите ДДС и корпоративен данък са изчислени и прилежащите лихви, което като последица не се опровергава от съдебната практика.

Извод: съдът приема РА в потвърдената част за законосъобразно издаден, поради което и жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Разноски:

На основание чл. 161, ал. 1, изр. второ ДОПК във връзка с чл. 24, изр. второ НЗПП в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро /след превалутиране/. Сумата следва да бъде присъдена в полза на НАП по аргумент от чл. 2, ал. 2 ЗНАП във връзка с § 1, т. 6 ДР АПК.

Така мотивиран, **Административен съд София-град. Първо отделение. 85-и състав**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „БУЛФИЕЛ ГРУП“ ООД, ЕИК[ЕИК], срещу ревизионен акт № Р-22220424006185-091-001/07.05.2025 г., издаден от органи по приходите на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите С. в частта, в която е потвърден с решение № 943 от 29.07.2025 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ - С., в частта, с която са установени задължения по ЗДДС ведно със съответните лихви, както следва: за м. 11.2023 г. - установени задължения в размер на 2528,12 лева и лихва 483,54 лева, за м. 12.2023 г. - установени задължения в размер на 2465,38 лева и лихва 443,04 лева, за м. 02.2024 г. - установени задължения в размер на 217,95 лева и лихва 34,16 лева, за м. 03.2024 г. - установени задължения в размер на 4982,14 лева и лихва 721,63 лева, и за корпоративен данък по ЗКПО за 2023 г. в размер на 2 605,72 лева и лихви в размер на 300,55 лева.

ОСЪЖДА „БУЛФИЕЛ ГРУП“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - [населено място], р-н „П.“, [жк], [жилищен адрес] представлявано от С. В. С. и Н. Б. Б. /заедно и поотделно/, да заплати на Националната агенция за приходите, със седалище – [населено място], сумата в размер на 66,47 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба, подадена в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховен административен съд на Република България чрез Административен съд София-град.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните съгласно чл. 138, ал. 3 АПК.

СЪДИЯ: